



PELİN BUZLUK
Deli Bal
ve
Kanatları Ölü Açıklığında

PELIN BUZLUK 1984'te doğdu. Öykü ve yazıları 2002'den bu yana çeşitli dergi ve seçkilerde yayımlandı. *Deli Bal* (2010) adlı ilk öykü kitabı Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü'ne, ikinci öykü kitabı *Kanatları Ölü Açıklığında* (2012) Selçuk Baran Öykü Ödülü'ne, son öykü kitabı *En Eski Yüz* (2016) ise Sait Faik Abasıyanık Hikâye Armağanı'na layık görüldü.

Deli Bal

Varlık Yayınları, 1 baskı (2010)

Can Yayınları, 2 baskı (2012-2014)

Kanatları Ölü Açıklığında

Can Yayınları, 1 baskı (2012)

İletişim Yayınları 2485 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 428

ISBN-13: 978-975-05-2203-1

© 2017 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2017, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK Deniz Karagül

KAPAK FOTOĞRAFI Ömer İzgeç

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Duygu Çayırcıoğlu, Aybars Yanık

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelinçik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

PELİN BUZLUK

Deli Bal

2010 YAŞAR NABİ NAYIR ÖYKÜ ÖDÜLÜ

ve

Kanatları Ölü Açıklığında

2013 SELÇUK BARAN ÖYKÜ ÖDÜLÜ



Anneme...

PELİN BUZLUK

Deli Bal

2010 YAŞAR NABİ NAYIR ÖYKÜ ÖDÜLÜ

İÇİNDEKİLER

Sürek.....	11
62 Tavşanı.....	17
Seyirciler Yokuşu.....	23
Kafes.....	27
Göz Hareketleri.....	33
Gecenin Elyazısı.....	39
2.9 Saniye.....	45
Refij.....	53
Aynanın Sonu.....	59
Puslu Bahçe.....	69

Sürek

Arkada, göremediğiniz bir başka düşman var.
Bir günebakan çiçeğinin beni izlediğini ve benden
nefret ettiğini biliyorum.

– MALCOLM LOWRY

Haklısın Emir. Ne söylesen yeri. Yıllarca aynı çatı altında yaşadık. Kardeş olduk birbirimize. Birlikte çalıştık, birlikte terledik. Gündüzleri çalışmak istemediğim için, benimle gece vardiyasına kalmaya razı oldun. Bu yüzden gündüzlerin hep derin bir uykuda geçti. Akşama doğru uyanıp günü yakalamaya çalıştın.

Bana “Kardeşim,” dedin. Bir kez bile sormadın neden kaçıp bu kasabaya sığındığımı ama bilmek isterdin elbette. Oysa ben hiçbir şey anlatmadım. Kızmakta haklısın. Dün gece işe de gelmedim seninle. Neden diye sorduğunda yalnızca sustum. Kapıyı çarpıp gittin. Ama bilmiyorsun, bugün başka... İşe gitmek yerine uykumu iyice aldım. Uzun zaman sonra aydınlık sokaklarda, meydanlarda dolaşıyorum. Bu akşam sana her şeyi bir bir anlatacağım. Anlayacaksın beni.

Pazaryerinden geçiyorum şimdi. Öyle yüksek direkli çadırlar kurulmuş ki... Yüzlerce köylü var burada, karışık, rengârenk bir cümbüş oluşturuyorlar. Gürültüleri büyüdükçe korkuyorum yine. Bu korkularımdan haberin vardı ama anlayamazdın. Kimden, neden korktuğumu bilemezdin. Bun-

ca gürültüde bildik bir ayak sesini duyamam diye korkardım. O ayak sesini duyamazsam ölebilirdim çünkü Emir. Çadırlara girip çıkan onca insanın arasında o bildik silüeti kaçırsam avlanabilirdim. Bugün o kadar korkmuyorum artık. Sana anlatacağım ya, belki de onun rahatlığı bu. Sen şimdi işten gelmiş, uyuyorsundur. Alnındaki ter kurumamıştır daha. Eve bir varayım, yorgunsan da uyandıracacağım seni. Bu kez yalansız konuşacağım. Hak vereceksin bana, bağışlayacaksın.

Keşke yanımda olsaydın şimdi. Onca zaman sonra gün ışığında dışarı çıktığımda bana eşlik etsen ne güzel olurdu. Hem birlikte bakıp eğleneceğimiz çok şey var burada. Köylünün biri küçük bir yalağa su boşalttı. Bir kadıncağız bilmeden yüzdürüyor eteğini bu pis suda. Bir başka köylü eşek satıyor. O eşeklerin bakışlarında bile gizli bir işbirliği seziyorum. Dönüp dönüp arkama bakıyorum: Kimse yok. Korkumu dizginliyorum.

Yastığımın altındaki hançeri görüp gülmüştün bir akşam. “Bir tabanca alsan ya...” diye alay etmiştin. “Hançerden başkası olmaz,” demiştin sana. Soran gözlerle bakmıştın. Susmuştum gene. Çok öfkelenmiştin. Haklıydın dostum, aramızda sır olmamalıydı.

Burada her şey öyle yeni ve inanılmaz geliyor ki bana... Peki sen inanabiliyor musun pazaryerinde dolaşabildiğime? Bedenimi sanki dışarıdan izliyorum. Bedenimde olmaktan ölesiye korkuyorum çünkü. Bir hançer daha var Emir, bu hançerin yıllarca özlediği kın, benim etim. Bu hançer yıllarca bana doğru yürüdü. Bense onun getireceği yaraya hazırlandım. Yastığımın altında kendi hançerim, ancak öyle uyuyabildim. Sırtım bütün giysilere, bütün duvarlara, ardımda bıraktığım tüm o yollara, kentlere ve onları çevreleyen dağlara karşı çıplaktı. Gövdem korkusunun o hançerde artık son bulmasını istiyor belki de. Bu yüzden ona soyundu.